

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/417/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214208769
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214208769.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členiek senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Gabriela Brišková v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX/XX, X., o zaplatenie 1.166,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5C/449/2014-43 zo dňa 9. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa svoje nároky odvodzovala od zmluvy o pôžičke č. 9123371029 zo dňa 04.12.2009. Túto súd prvého stupňa vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahovala náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto takto uzavretú zmluvu považoval podľa § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. za bezúročnú a bez poplatkov. Pretože žalovaná uhradila celkom 2.319,97 eura a skutočne poskytnuté plnenie zo strany žalobkyne bolo 1.846,20 eur, súd žalobu zamietol. Súd prvého stupňa však aplikoval aj § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že nárok žalobkyne je premlčaný. Žalovaná pohľadávku v lehote poslednej splatnej splátky do 12.03.2011 neuhradila. Trojročná premlčacia doba od 13.03.2011 uplynula k 13.03.2014, pričom žaloba bola podaná až 29.04.2014.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočného zistenia skutkového stavu, a z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že sa nebráni právnemu posúdeniu úveru ako bezúročného a bez poplatkov, súd však nesprávne matematicky vyčíslil dlžnú sumu. Žalovanému bola poskytnutá suma 1.846,20 eura. Žalovaný uhradil 1.577,71 eura, teda okrem akontácie 461,55 eura uhradil 1.116,16 eura v 4 splátkach po 154,04 eur a jednu splátku 500 eur. Suma úhrad 2.319,97 eura, ktorú súd započítal na sumu poskytnutej pôžičky 1.846,20 eura zahŕňa aj akontáciu 461,55 eura a nedaňový účtovný odpis 742,26 eura. Súd teda zohľadnil zaplatenú akontáciu dvakrát. Nedaňový účtovný odpis nebola úhrada od žalovaného, ale len interné zaúčtovanie právnej predchodkyne žalobkyne pred postúpením pohľadávky žalobkyni. Žalovanému teda boli poskytnuté peňažné prostriedky 1.846,20 eura, z ktorých uhradil 1.116,16 eura, pričom aj v prípade posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov žalobkyni vznikol nárok na zaplatenie 730,04 eur (1.846,20 - 1.116,16). Žalobkyňa ďalej poukázala na § 387 ods. 1 a 397 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) a na skutočnosť, že zastáva názor, že súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej

len OZ) týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia ObZ, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda o absolútny obchodnoprávny vzťah. Ďalej poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 3/2011 z 28.04.2011 a 6 M Cdo 4/2012 z 27.03.2013, ako aj na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co/132/2013 z 21.11.2013 a 15Co/28/2013 z 30.10.2013 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9 Co 138/201315 z 20.02.2014, z ktorých vyplýva, že v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenia ObZ, pretože aj keď je úverová zmluva zmluvou spotrebiteľskou, všeobecná právna úprava má základ v ObZ, podľa ktorého je potrebné posudzovať i otázku premlčania, pretože premlčacia doba v OZ nesmeruje na ochranu spotrebiteľa, ale jej odlišná úprava oproti ObZ nemá nič spoločné s ochranou spotrebiteľa, ale je iba výsledkom dvoch rôznych legislatívnych procesov, ktoré vyústili do dvoch kódexov. Podľa komentára k § 52 OZ k spotrebiteľským zmluvám od profesora JUDr. Petra Vojčíka je dôležité posúdiť akého charakteru je spotrebiteľská zmluva, či ide o zmluvu občianskoprávneho charakteru alebo obchodnoprávneho charakteru, čo má zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa. Žalobkyňa tiež nesúhlasila s tým, že súd na daný prípad aplikoval ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť 01.05.2014. Poukázala na článok 1 ods. 1 Ústavy SR, nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/95 z 24.05.1995, PL. ÚS36/95 z 03.03.1996, ako aj na čl. 125 ods. 1 písm. a) a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Aplikáciou § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa došlo k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 1 ods. 2 Ústavy SR, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa článku 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30.04.2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doposiaľ platného účinného režimu právnej úpravy do ich nového režimu. Aplikáciou § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Priamym aplikovaním § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd porušil zásadu stanovenú v článku 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Žalobkyňa si v konaní uplatnila svoj nárok žalobným návrhom 29.04.2014, pričom predmetné ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť až 01.05.2014. Žalobkyňa preto nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdeným veci. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobkyni prizná 730,04 eur, respektíve, aby ho zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

V prejednávanej veci nie je sporná skutočnosť, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, pretože žalobkyňa uplatňuje svoje nároky zo zmluvy o pôžičke, ktorú uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná 04.12.2009, predmetom financovania bola kúpa kancelárskeho nábytku pri RPMN 41,67 %, pričom žalobkyňa nadobudla pohľadávku voči žalovanej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok

z 11.03.2014. Žalobkyňa dokonca v odvolaní nenamietala ani voči posúdeniu poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov, preto tieto otázky neboli predmetom odvolacieho konania. Žalobkyňa v odvolaní namietala zlé vyčíslenie zostatku úveru, teda dlžnej sumy a nesprávnu aplikáciu inštitútu premlčania a § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa. Pretože premlčanie uplatneného nároku v dôsledku aplikácie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je dôvodom zamietnutia žaloby ako celku aj v prípade, ak by vyčíslenie dlžnej sumy súdom prvého stupňa nebolo správne, odvolací súd najskôr preskúmal odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa premlčania.

Podstatou odvolacích námietok žalobkyne je, že súd prvého stupňa nemal aplikovať pri posudzovaní premlčania žalovaného nároku ustanovenia OZ, podľa ktorých posúdil premlčaciu dobu v prejednávanej veci ako trojročnú, ale príslušné ustanovenia ObZ, pričom nárok by bol v takom prípade dôvodný a tiež to, že súd nemal aplikovať § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý oprávňuje súdy aj bez návrhu skúmať otázku premlčania uplatneného nároku. Odvolací súd k týmto námietkam žalobkyne uvádza nasledovné.

Podľa § 397 ods. 1 ObZ, ktorého aplikácie sa dovoľavala žalobkyňa v odvolaní, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. V prejednávanej veci súd prvého stupňa uzavrel, že žalobkyňa si mohla uplatniť svoj nárok na súde 13.03.2011, pričom dňa 13.03.2014 uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Žalobkyňa podala žalobu na súde 29.04.2014, teda v čase, keď bol celý jej nárok zo zmluvy premlčaný.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktorý nadobudol účinnosť 01.05.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

V preskúvanom prípade je aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení ObZ (a nie OZ) zrejme, že ak by odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, musel by prvostupňový súd prihliadnuť na § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný vziať do úvahy zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu OZ, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 01.05.2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmito dňami.

Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa totiž upravuje procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy (ktorým je aj súd), má charakter procesnoprávny a to bez ohľadu na to, že je obsiahnuté v hmotnoprávnom predpise. Keďže zároveň táto norma neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia o časovej pôsobnosti novely, ktorá ju zaviedla, musí platiť pravidlo jej okamžitej aplikateľnosti. Ak teda platí, že právna norma vyjadrená v § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má procesný charakter a zákonodarca nestanovil osobitný právny režim v prechodných a záverečných ustanoveniach, má súd prihliadať na premlčanie ex offo vo všetkých aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých konaniach podliehajúcich pod hypotézu tejto právnej normy. Vzhľadom na to prvostupňový súd, ktorý vo veci preskúvaným rozsudkom rozhodol po účinnosti novelizovaného znenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa správne ex offo citované ustanovenie zohľadnil a v konaní aplikoval.

Tieto právne závery potvrdil Krajský súd v Trnave už vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. 23Co/550/2014 z 21.09.2015, 23Co/775/2014 zo 07.12.2015, 23Co/28/2015 z 05.10.2015, 23Co/29/2015 z 05.10.2015, 23Co/51/2015 z 05.10.2015, 23Co/92/2015 z 05.10.2015, 23Co/155/2015 z 19.10.2015, 23Co/157/2015 z 19.10.2015).

Odvolačný súd tiež poukazuje na rovnaké právne závery, ktoré zaujal Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutiach sp. zn. 3 MCdo 14/2014 z 21.04.2015, 8 MCdo 13/2014 z 21.05.2015 a 4 MCdo 17/2014 z 26.11.2015. Odvolačný súd preto odkazuje aj na právne závery v cit. rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré sú všeobecne dostupné, pričom ich ústavnú udržateľnosť potvrdil už aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. II. ÚS 729/2015 zo 04.11.2015, ktorým odmietol sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú.

Pretože v konaní bolo preukázané, že nárok žalobkyne bol premlčaný, pričom na premlčanie bol súd povinný prihliadnuť ex offio, čo malo za následok správnosť zamietnutia žaloby, opodstatnenosťou ďalších námietok žalobkyne o chybnom vyčíslení dlžnej sumy súdom prvého stupňa sa odvolačný súd pre nadbytočnosť nezaoberal.

Na základe uvedeného odvolačný súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila a ani jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej odvolačný súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.